

Abstrakt

V současné době panuje mezi lékaři nejednotnost ve stanovení QTc intervalu ve fázi zotavení. Cílem této studie bylo vyšetřit zdravé probandy ve dvou zátěžových testech a srovnat získané hodnoty z jednotlivých měření. Chtěli jsme zjistit, zdali se liší hodnoty tepové frekvence a QTc intervalu v zotavovací fázi zátěže, jestliže jsou měření prováděna ve dvou odlišných pozicích těla. Naším hlavním záměrem bylo předložit jasná data, která by potvrdovala či vyvracela hypotézu, že se hodnoty v odlišných pozicích těla liší. V teoretické části diplomové práce jsme přinesli základní informace o tepové frekvenci, o intervalu QT a o jejich vzájemném vztahu. Objasnili jsme, jak se tyto hodnoty chovají během zátěže a po ní. Popsali jsme příčiny prodloužení QTc intervalu a proč je jeho prodloužení důležité ve vztahu k srdečním arytmiím. V praktické části práce jsme vyšetřili 20 zdravých probandů. Každý podstoupil dvě zátěžová vyšetření na bicyklovém ergometru, vždy do subjektivního maxima. Následná fáze zotavení byla provedena jednou v supinační poloze, jednou vsedě na ergometru při lehkém vyšlapávání. Porovnáním hodnot jsme zjistili, že 4. minuta zotavení, která je pro vyšetření zásadní, se v obou pozicích neliší. Nezáleží tedy, v jaké pozici se testování provádí. V 7. minutě je však již rozdíl statisticky významný, proto by bylo vhodné metodiku měření sjednotit.